

Tovább fejlesztik Szeged gázellátását

Húszezer köbméteres gömbtartály épül 1962-ben —
Újszeged gázellátása is megjavul

A nagykorút, a Maros és a Juhász Gyula utca környékén az elmúlt években jelentősen javult a gázszolgáltatás. Korábban az e területen lakók sokat panaszkodtak, mert nemcsak a »csúcsfogyasztás« idején volt kicsi a gáz nyomása, hanem a nap legnagyobb részében. Ez néhány évvel ezelőtt szinte általános panasz volt még Szegeden. Pedig nem a gáztermelés keves, hanem a régi, elavult gázvezetékek képtelenek — szűk átmérőjük miatt — továbbítani a gázt. A gázgyár terv szerint, évről évre mind több hálózatszakaszt korszerűsít.

Tavaly például a nagykorút egyik szakaszán, a Maros és a Juhász Gyula utcában cserélték ki a vezetékeket.

Az újszegedi városrész

gázellátása érdekében a gázgyár

ez év második negyedében megkezdte a középnomású vezetékek lefektetését.

A gázszolgáltatás javítása érdekében a híd közelében nyomásfokozót helyeznek el, mely

Újszegeden is biztosítja majd a megfelelő nyomást. A nyomásfokozót előrelátólag jövőre helyezik üzembe. Ezenkívül még három nyomásfokozó berendezést rendelt a gázgyár, s ezeket Felsővároson és Alsóvároson, valamint a Belvárosban helyezik el.

Még 1955-ben felszerelték a szegedi telepen egy földgázbontó-berendezést, melynek feladata a gáz minőségének megjavítása lett volna. A berendezés egyhetes próbautaztatás után leállt,

ugyanis nem kapott Szeged elegendő mennyiségű földgázt. Az idén végre megkezdhetik rendszeres üzemeltetését. A debreceni és a miskolci gázgyárhoz ugyanis már csövön szállítják a földgázt és így

a felszabaduló gáztartályok egy részét Szeged rendelkezésére bocsátják.

Még több fontos intézkedés történt Szeged gázellátásának zavartalan biztosítása érdekében. A fogyasztók eddig sem szereztek tudomást az üzemzavarokról, mert ilyenkor a tartalékgáz kerül a vezetékekbe, de nagyobb termelési kiesés idején csak az a 20 ezer köbméteres gömbgáztartály jelent teljes biztonságot, mely a tervek szerint 1962-ben készül el.

Nyugdíjasok klubja

A Vörös Csillag Traktorgyárban a közelmúltban adták át rendeltetésének a gyár újjáépített művelődési otthonát. A másfél millió forintos költségen felújított művelődési házban külön klubot rendeztek be a nyugdíjasoknak. Képünkön az üzem egykori munkásai szórakoznak második otthonukban

Magyar-mongol megállapodást írtak alá

Szombaton befejeződtek a magyar és a mongol gazdasági kormányküldöttség tárgyalásai.

A tárgyalások befejeztével megállapodást írtak alá Kállai Gyula, a Minisztertanács első elnökhelyettese és Demcsigin Molomsame, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsának első elnökhelyettese az aláíráskor mondott beszédében méltatta a megállapodás jelentőségét.

Új irodalmi folyóirat

Március első felében jelenik meg az Új Írás című irodalmi és kritikai folyóirat első száma. A lap változatos novellaanyaga Galambos Lajos, Nagy Sándor, Gerelyes Endre, Szakonyi Károly, Csúrkai István prózáit tartalmazza. Az első számban Rákóczi Sándor, Garai Gábor, Benjamin László, Fodor András, Szécsi Margit, Ténagy Sándor, Győre Imre és Csanádi János írtak költeményeket.

A gazdag szemle és tanulmányanyagból kiemelkedik Németh László tanulmánya, Illés Endre kritikai jegyzete és Boldizsár Iván kazincbarcikai városképe. A havonta megjelenő folyóirat felelős szerkesztője Illés Lajos.

Új irodaház, öntőcsarnok, félautomata gépek

Jóváhagyták a Vasöntőde fejlesztési programját

Hosszas és körültekintő előkészítő munkát nyomán végre elkészült a Szegedi Vasöntőde fejlesztési programja, és a közelmúltban jóvá is hagyta az Országos Tervhivatal. Ezek szerint talán már idén, de jövőre minden bizonnyal

nagyarányú építkezések kezdődnek az üzem Tolbuhin sugáruiti telepén.

Mintegy 28,9 millió forintot ruháznak be, és korszerűsítik az üzem egész termelését.

Legfontosabb feladat — a program alapján — az öntőde gépesítése. Eddig is volt olyan munkafolyamat, melyet gépi formázásnak neveztek, holott csupán a döngölést végezték géppel. A tízmillió forintos gépi beruházás

lehetővé teszi, hogy a legmodernebb rázó-formázó öntődei gépek, a konvejsor és az egyéb berendezések segítségével az előkészítés, a szállítás, az öntés, az ürítés és a tisztítás valahány műveletét gépesítsék, s ezzel biztosítsák a folyamatos öntés lehetőségét.

A fennmaradó beruházási összeg építkezési célokat szolgál majd. Elsősorban kibővítik az öntőcsarnokot, valamennyi technológiai folyamat részére megfelelő műhelyt biztosítanak, már

ugyanakkor pedig új irodaház is épül, amelyben a szociális létesítményeket is elhelyezik. Köztudomású, hogy a vasöntődében igen kedvezően a dolgozók szociális ellátottsága, kevés a fürdő, az öltöző.

A fejlesztés ezzel kapcsolatban is gyökeres változást hoz.

Jelenleg 3 ezer 100 tonna vasöntvény az üzem évi termelése, a rekonstrukció után 7 ezer 500 tonna lesz, s ebből 4 ezer 250 tonnát gépi formázással termelnek. A munkáltszámtól véve alapul, 50 százalékkal nő a termelési hatékonyság. A felfejeztett üzem mintegy 30 százalékos költségcsökkentéssel dolgozik, s ami nem kevésbé fontos:

a beruházás alig több, mint két esztendő alatt megtérül.

Ennyi egyelőre elegendő ahhoz, hogy világosan kibontakozzék, milyen nagy jelentőségű az öntőde jövőre várható fejlesztési programja.

A tervelőkészítés munkája már folyik, s még idén elkészülnek a műszaki tervek is. A gépészeti tervek a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Intézete, az építési tervek az Ipari Építettervező Intézet készíti. Ha a tervek időre elkészülnek, akkor már

a negyedik negyedévben megkezdődhet a beruházás megvalósítása,

azonban legkésőbb 1962 elején hozzáfognak az építkezéshez, mert a jövő év végére már be is kell fejezni.

Volt már úgy, hogy el lehetett volna kezdeni az öntőde rekonstrukcióját, hiszen a tervek is készen álltak, pénz is volt rá. 1956-ot írtunk akkor. Amit azonban az ellenforradalom megakadályozott, második ötéves tervünkben mégis megvalósult: a korszerű, egészséges Szegedi Vasöntőde.

Százötven új közvilágítási égő a III. kerületben

Kilencvenezer forintot fordított 1961-ben a III. kerületi tanács a közvilágítás további fejlesztésére. Elsősorban Rókusz és Móraváros hiányosra, ugyanis további telkeket újabb közvilágítási égőket. Ezen a területen jelentős hálózati rekonstrukciót hajtott végre az év folyamán a Délmagyarországi Áramszolgáltatató Vállalat s ennek kapcsán nyílik lehetőség újabb 60 közvilágítási égő felszerelésére.

A Rókusz és Móraváro-

Az agrártudomány és mezőgazdaságunk

A nagy társadalmi átalakulás első alapvető mozzanata a falvakban — mint ahogy az MSZMP Központi Bizottságának közleménye is bejelentette — lényegében befejeződött. Megteremtettük tehát a döntő feltételeket ahhoz, hogy most már a mezőgazdasági termelés növelésében is gyorsan haladjunk előre. A nagyobb, a nehezebb munka azonban hátra van még. A falujáró munkások, kommunista lelkes igazságát — melyet hittel, meggyőződéssel hirdettek a falusi emberek körében — lépésről lépésre realizálnunk kell. A régi és az újonnan alakult tsz-ek tíz és százezer holdjain kell a magyar agrártudomány szakembereinek, munkásainak segítségével évről évre nagyobb termésmennyiséget, termelési sikereket elérnünk. Aki ismeri lehetőségeinket, mezőgazdasági kutatóintézeink munkásságát, az jól tudja: az MSZMP VII. kongresszusa által megjelölt új feladat — az ötéves terv idején 32–34 százalékkal növelni a mezőgazdaság terméshozamait — távolról sem utópia. Reális ez a célkitűzés azért is, mert a termelés egyetlen területén sincs az országban annyi kiaknázásra váró termelési lehetőség, mint éppen a mezőgazdaságban.

A múlt esztendőben kezdtünk először komolyan foglalkozni Csongrád megyében is szovjet és olasz búzafajták termesztésével. Kísérletünk: különösebb termelési befektetések nélkül is 24–26 mázsás termést takarítottunk be a szovjet Bezosztájából, az olasz San Pastorból és még néhány más külföldi fajtából. Igaz, hogy ilyen eredményeket értünk már el a hagyományos bankuti és más hazai fajtákkal is. A kettő között mégis nagy a különbség. A mi búzáink terméshozamai lényegében ott felelnek meg, ahol az említett külföldi búzafajták viszonylag legkisebb holdankénti terméshozamai kezdődnek. Az új búzatermesztési módszerek tehát azt jelentik: gabonatermő földjeinket a 30–35 mázsás átlag búzatermés is közeli lehetőség. Sok vonatkozásban hasonló a helyzet a szőlő, a gyümölcs és a kertészeti termelés területén is. Nem is szólva az állattenyésztés és az ezzel szoros összefüggésben lévő takarmánytermesztés lehetőségeiről. Hazánk területének 18 százaléka rét és legelő. Kis túlzással úgy is mondhatnánk: több mint másfélmillió hektásterületnyi szűzföldről van szó. Meg kell vallanunk, a mi falusi köztudatunkban a rét és legelőgazdálkodás nem azt jelenti még, amit ezen általában a szakemberek értenek. Van mód, lehetőség arra, hogy szikes, gyomos réteinket, legelőinket, melyek többségükben leromlott, alig használható ösziegyet, megjavítsuk. S az átlag szénatermést a szokásos 4–8 mázsáról akár 25–30 mázsáig növelhetjük. S ez a jószág-tartás színvonalát hatványozott emelésének lehetőségét biztosítja. Különösen akkor, ha a szövetkezeti gazdák mihamarabb megtanulják a legfejlettebb téli takarmány-készítési módszerek alkalmazását is.

A magyar agrártudomány-lattenyésztés döntő kérdéseit. Homoki vetésforgó kísérleteik — mint a tapasztalatok bizonyítják — már értékelték arra, hogy a köztermesztésben is alkalmazzák azokat. Eredményesen dolgozik az intézet talajjavítási osztálya, a szódás szikesek, valamint a savanyú talajok javításán. Más kutatók eredményesen kísérleteznek a vegyszeres növényvédelem, a vegyszeres gyomirtás legjobb gyakorlati módszereinek alkalmazásán.

Csupán néhányat soroltunk fel azokról az eredményekről, lehetőségekről, melyek ígérkeznek, sőt már megvannak, készen kínálják magukat a dolgozó parasztoknak. Amikor a tudományos sikereket látjuk, örülünk, ugyanakkor mélyesen türelmetlenek is vagyunk. Mint tapasztaljuk, a megfiatalodott szegedi agrártudományos garda tagjai rendszeresen járják a falvakat, a termelőszoövetkezeteket, terjesztik az újfajta gazdálkodás forradalmi módszereit. Fáradtság munkájuk azonban nem hozott eddig olyan eredményt, mint amilyenre szüksége volna mind a szövetkezeti útra lépett parasztoknak, mind pedig a népgazdaságnak.

Miért? Azért, mert sem a régi, sem a fiatalabb közös gazdaságokban nincs ma még olyan szervezett testület, mely gazdálkodás tudomány új módszereinek, s ki is próbálna azokat. Gyárainkban az újítókat, s magát az újítómozgalmat úgy tekintik, mint a technika forradalmait a több, olcsóbb termelésért való szakadatlan küzdelemben. Erre a technikai élcsapatra szükség van ma már a falvakban is, a termelőszoövetkezetekben. A szervező munkát a községi és a szövetkezeti pártszervezeteknek kell elvégezni. Az lenne jó, ha már a legtöbb faluban, tsz-ben lenne ilyen agrártudományos vagy újító szakkör, választott vezetőséggel. Ezek a szakkörök válnának a felelősséget az új nagyüzemi termelési módszerek gyakorlati elterjesztéséért. Munkájukhoz, az új termelési eljárások megismeréséhez termelési eszközök, elsősorban föld kell, melyen önálló, a helyi adottságoknak legjobban megfelelő kísérleteket folytathatnak. Munkájuk rendkívül hasznos lenne nemcsak az üzemi termelés szempontjából, hanem az agrártudomány hivatásos művelői számára is. Ezek az egy-két holdas helybeli gyakorlati kísérleti telepeken alkalom nyílna többek között egyes új vetőmagvak elszaporítására és az új módszereknek helyszíni ellenőrzésére. Esetleges gazdasági károktól is óvna a gazdaságokat.

Ily módon ezek a falusi agrártudományos szakkörök maguk köré gyűjthetnék a legtehetségesebb fiatalokat, a tapasztalt gazdákat, akik mint szakköri tagok, rendszeres kapcsolatban állnának a kutatókkal, a tudományos intézetekkel, s mintegy az agrártudományok társadalmi bázisát képeznék a falusi gyakorlati termelésben. Ebből mind a kutatóknak, mind pedig a szövetkezeti közösségeknek ma még szinte beláthatatlan erkölcsi és anyagi hasznuk lehetne.

Meddig maradunk türelmetlenek az új tudományos mezőgazdasági módszerek lassú terjedése, a mezőgazdasági tudomány és a gyakorlat jobb kapcsolatai miatt? Ennek a termelőszoövetkezeti pártszervezetek komunistái, a KISZ-szervezetek fiatal, lelkes kollektívái lehetnek a megmondható.

Az intézet tudományos kollektívájának egyik csoportja elvileg már megoldotta a nagyüzemi homoki takarmánytermesztés és ezzel kapcsolatban az áll-